

De onthoofding van Aernt Proeys

*'De Raadsheer Nicolaas Gosson te Utrecht onthoofd'. Prent van Vinkeles naar een tekening van Jacobus Buys (1578).
Collectie: Het Utrechts Archief (38681)*

Inleiding

Herman van Culen is sinds 1422 de beul van de Utrecht, ofwel 'onser stat meyster vanden hoechsten recht'¹. Zijn officiële titel mag dan romantisch klinken, erg romantisch zal het er op 10 augustus 1429 niet aan toe zijn gegaan. Op die dag wordt Aernt Proeys namelijk gevangen genomen en ter dood veroordeeld door de raad van Utrecht. Van Culen zal het vonnis hebben voltrokken, op de Neude of op de Stadhuisbrug. Ongetwijfeld zal het voor een hoop toeschouwers hebben gezorgd.

De achttiende eeuwse historicus Casper Burman doet er nog een schepje bovenop, door karaktermoord op Aernt te plegen: "hij moet een wreevelig bloeddorstig en ontaart mensch geweest zijn, zijnde hij de zoon van de burgemeester Berent Proeys die zo wreedelijk was vermoord. Hij heeft aangespannen met de moordenaars van zijnen vader tegen die genen die de vriend van zijnen voortteeler geweest waren"².

Onthoofd in de vijftiende eeuw, neergesabeld in achttiende. In dit artikel reconstrueren we aan de hand van beschikbare historische bronnen zo goed mogelijk het leven van Aernt Proeys. Wie was hij? Is het keiharde oordeel van Burman terecht? En wat heeft Aernt gedaan, waardoor zijn leven met één slag van het zwaard wordt beëindigd?

¹ Berents, D (1976). *Misdaad in de middeleeuwen*. Nederland, Utrecht: Stichtse Historische Reeks.

² Burman, K. (1750). *Utrechtsche Jaarboeken van de vijftiende eeuw. Deel 1 (1428)*. Utrecht, Nederland: Van Lynden.

Reconstructie op basis van historische akten

Om maar meteen met het slechte nieuws te beginnen: er is vrij weinig over het leven van Aernt te vinden. Toch kunnen we ons een beeld vormen over de situatie van een kleine zeshonderd jaar geleden, door de brokstukken informatie die er wel zijn te interpreteren.

Aernt is de zoon van Bernt Proeys, de burgemeester van Utrecht die in 1425 is vermoord. Bernt is twee keer getrouwd. Met zijn eerste vrouw krijgt hij acht kinderen, waaronder Aernt. En met zijn tweede vrouw krijgt hij nog één zoon die luistert naar de naam Jan Proeys van Lichtenberg. De broers en zussen van Aernt zijn erg succesvol. Ze zijn actief in het stadsbestuur als schepen, burgemeester, raad of ouderman. Of ze vervullen functies binnen geestelijke instellingen. Zijn zus Hase wordt priorin (overste) van het Wittevrouwenklooster en ook zijn broer Johan kiest voor een geestelijk leven. Hij wordt kanunnik in het Sint Marie kapittel. Twee zussen, Alidt en Jutte, bekleden voor zover we weten geen publieke functie, maar de man van Jutte schopt het tot schepen en ouderman in het stadsbestuur.

Van Aernt zijn geen publieke functies bekend. Hij trouwt met een zekere Jacoba, van wie we de achternaam niet kennen en samen krijgen ze twee dochters. Aernt krijgt ook nog een bastaardzoon van een onbekende vrouw³. Waar hij zijn geld mee verdient is niet bekend, hij bezit voor zover we weten geen grond die hij kan verpachten. Wel duikt zijn naam op in een akte uit 1425. Hij is dan verwickeld in een rechtszaak om een erfenis in het plaatsje 'Vuylcop', iets ten zuiden van Houten. Mogelijk is de inzet van de rechtszaak het eigendom van een stuk grond, maar dat vermeldt de akte niet en hoe dan ook: die zaak verliest hij⁴.

In 1422 staat hij twee keer financieel borg voor anderen. Dus hoewel we niet weten waar hij zijn geld mee verdient, zal hij niet arm zijn geweest. De eerste keer gaat het om een borg van vijftig schilden voor zijn halfbroer Jan Proeys van Lichtenberg. Waarom zijn broer geld nodig heeft is speculeren, misschien had het iets te maken met de oorlog tussen Holland, Gelre en het Sticht die dan woedt. De tweede keer dat Aernt borg staat gaat het ook om een bedrag van vijftig schilden, en nu kennen we wel de exacte reden. Lambert Proeys Gheronxsoen en diens broer Proys Proeys (ongetwijfeld familie, maar de precieze familierelatie is onbekend) hebben zich namelijk 'onsedich' gedragen en daarvoor zijn ze in de gevangenis in het vleeshuis gegooid⁵. 'Onsedich' betekent in dit verband dat ze hebben gevochten en iemand hebben mishandeld⁶. Het slachtoffer van de mishandeling kennen we, dat is Jan Knijff, ouderman in de stadsraad voor het snijdersgilde. De stadsraad wil duidelijk korte metten maken met het gedrag van de broers en laat een stevig dreigement optekenen in de boeken. Als ze nog een keer vechten, betekent dit dat ze "een half jaer beneden in den roden toorn⁷ leggen sellen ende eeten water ende broet".

³ Donkersgoed C. (1989). De families Proys, van Pallaes en van Leeuwenberch. Een onderzoek naar drie middeleeuwse patriciërsfamilies. Doctoraalscriptie, Universiteit Utrecht.

⁴ Transcriptie Raads Dagelijks boek 1425 folio 185, HUA toegang 1128 3003 inventaris 13-3.

⁵ Transcriptie Raads Dagelijks boek 1422 folio 144 en 144v, HUA toegang 1128 3003 inventaris 13-3.

⁶ Berents, D (1976). Misdad in de middeleeuwen. Nederland, Utrecht: Stichtse Historische Reeks.

⁷ Deze gevangenis bevond zich in de Oostelijke Tolsteegpoort in de buurt van de huidige Twijnstraat. Vlerk, L.C. (1983). Utrecht ommuurd. Nederland, Vianen: Kwadraat. Rond 1300 worden deze poorten al als gevangenis vermeld in de archieven. Van der Monde, N. (1843). De Tolsteeg of rode toren poorten. Tijdschrift voor geschiedenis, oudheden en statistiek. Nederland, Utrecht: Van der Monde.

Dat Aernt borg staat voor de beide vechtersbazen kunnen we interpreteren als het uit de brand helpen van familie. Maar het molesteren van Jan Knijff lijkt toch een stuk minder onschuldig dan je in eerste instantie denkt. Het was mogelijk geen ordinaire knokpartij en dat zet het borg staan van Aernt toch in een ander daglicht. Maar voordat we daarop inzoomen, kijken we eerst nog even naar de turbulente politieke situatie in 1425. Ook daar speelt Aernt een rol in.

In dat jaar wordt de vader van Aernt - Bernt Proeys - vermoord door aanhangers van zijn politieke aartsvijanden, de Lokhorsten. Dat heeft alles te maken met de strijd om de bisschopszetel tussen aan de ene kant Zweder van Culemborg en aan de andere kant Rudolf van Diepholt. Als Zweder deze strijd in eerste instantie lijkt te winnen, worden de Lichtenbergers verbannen uit de stad Utrecht. Ook Aernt en Jan Proeys-van Lichtenberg⁸ worden de stad uitgegooid. De politieke situatie in Utrecht is in die tijd echter net een carroussel, want in 1426 draaien de rollen alweer om. Als bisschop Zweder van Culemborg in Amersfoort is, maken de Lichtenbergers van die gelegenheid gebruik en nemen de stad en hun posities weer in. Ook Aernt, zijn broers en zijn halfbroer Jan Proeys van Lichtenberg komen weer de Domstad binnen. Kennelijk is er behoefte aan rust in de stad want op 24 mei 1426 zweren ze plechtig "met onse hande op desen brief ... en naar het oordeel van de raad" geen wraak te zullen nemen op de moordenaars van hun vader en de "achtenswaardige raad" te eerbiedigen⁹.

Als we bovenstaande vrij kale historische feiten proberen te interpreteren, ontstaat het beeld dat Aernt Proeys - net als zijn broers en zussen - een behoorlijk vooraanstaande rol in de stad speelt. Hij bekleedt dan weliswaar geen openbare functies in het stadsbestuur, maar financieel lijkt hij zijn schaapjes op het droge te hebben anders kan hij niet financieel borg staan voor anderen. Dat hij samen met zijn broers en vader in 1425 wordt verbannen, lijkt erop te duiden dat ze - in ieder geval door hun tegenstanders de Lokhorsten - worden gezien als bondgenoten die samenwerken. Aernt lijkt alles behalve het zwarte schaap van de familie. Maar twee jaar later komt hij in opstand tegen de raad, valt hij een politieke bondgenoot aan, steekt hij iemand dood op de Stadhuisbrug en wordt er een extreem hoge prijs op zijn hoofd gezet. Wat er uiteindelijk toe leidt dat hij in 1429 zijn hoofd verliest op het hakblok. Wat is er 'um gottes willen' in de tussenliggende jaren gebeurd? Waarom heeft Aernt alles op het spel gezet?

We pluizen het verder uit, maar om alvast een tipje van de sluier op te lichten: het lijkt erop dat de vechtersbaas Proys Proeys Gheronxsoen voor wie hij in 1422 borg stond, een kwalijke rol heeft gespeeld.

⁸ Palmén, A. (2018). Moord door het slagersgilde via www.utrechtvroeger.com

⁹ Hullu de J. (1892). Bijdrage tot de geschiedenis van het Utrechtsche Schisma. Nederland, Den Haag: Martinus Nijhoff.

Aernt spant samen met de moordenaars van zijn vader

Wat Aernt in 1427 doet is een raadsel, want zijn naam komt niet voor in de akten. Voor de stad Utrecht is 1427 niks minder dan een crisisjaar. De Domstad raakt niet alleen betrokken bij de opvolgingsstrijd die Jacoba van Beieren uitvecht in het graafschap Holland, maar komt ook in oorlog met de nieuwe hertog van Gelre¹⁰. En ook de Lokhorsten die uit de stad zijn gejaagd laten zich niet onbetuigd. Begin mei proberen ze - 's ochtends vroeg om zeven uur - onder leiding van de verjaagde bisschop Zweder van Culemborg de Wittevrouwenpoort in te nemen. Door oplettendheid van enkele Utrechtse burgers mislukt de aanval en de verraders worden onthoofd of verbannen.

Met zoveel donkere wolken die zich boven de stad samenpakken, moet de spanning onder de Utrechtse burgers enorm zijn geweest. De stad kondigt een grootschalige mobilisatie aan; iedereen die langer dan een jaar en een dag in de stad woont, wordt opgeroepen zich te melden om de stad te verdedigen zodra de banklok van de Buurkerk alarm slaat. En de dreiging komt niet alleen van buitenaf. De Lokhorsten proberen namelijk door middel van samenzweringen de stad alsnog terug te veroveren¹¹. Bij een van die samenzweringen, speelt Aernt Proeys de hoofdrol.

Op vrijdag 9 april 1428¹² gaat Aernt met een groep gewapende mannen¹³ naar de Stadhuisbrug¹⁴. Hij steekt daar een zekere Claes van Zoelen neer en die arme sloeber overleeft het niet. Een van de mannen met wie Aernt op de Stadhuisbrug is, is vechtersbaas Proys Proeys Gheronxsoen, voor wie Aernt in 1422 financieel borg stond. Dan komen de oversten¹⁵ van de stad op Aernt afgelopen. Wie die oversten zijn staat niet vermeld in het historische verslag van de gebeurtenissen, maar kunnen we wel uit andere bronnen achterhalen. Het zijn Dirk Grauwert en Ernst van Groenewoude Janszoon (burgemeesters) en Lodewijk de Wael en - jawel - Jan Knijff (overste-oudermannen)¹⁶.

Zes jaar na de vorige vechtpartij, komen dus zowel de dader Proys Proeys Gheronxsoen als het slachtoffer Jan Knijff elkaar opnieuw op een gewelddadige manier tegen. Dat kan toeval zijn, maar de kans is veel groter dat er sprake is van een slepende politieke vete die opnieuw tot uitbarsting komt. Aernt verwondt een of meer van de oversten, wat duidelijk maakt dat hij lak heeft aan de oude verhoudingen. Want zowel Jan Knijff als Dirk Grauwert waren trouwe bondgenoten van z'n vader¹⁷.

¹⁰ Bruin de R.E. e.a. (2000). Een Paradijs vol weelde, geschiedenis van de stad Utrecht. Nederland, Utrecht: Matrijs.

¹¹ Burman, K. (1750). Utrechtsche Jaarboeken van de vijftiende eeuw. Deel 1. Utrecht, Nederland: Van Lynden.

¹² Rubens, G.E.A.L. (1986). De Lichtenbergers en hun tegenstanders. Doctoraalscriptie, Universiteit van Utrecht.

¹³ Transcriptie Buurspraakboek 1428 folio 125. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8. Naast Proys Proeys Gheronxsoen zijn een zekere Ghijskijn Bertoetsoen, Henric Vanck en Plompkijn erbij.

¹⁴ Burman, K. (1750). Utrechtsche Jaarboeken van de vijftiende eeuw. Deel 1. Utrecht, Nederland: Van Lynden.

¹⁵ De oversten van de stad zijn de twee burgemeesters (dus de raad- en schepen burgemeester) en daarnaast kiezen de oudermannen van de raad jaarlijks uit hun midden twee overste-oudermannen. Zie: Bruin de R.E. e.a. (2000). Een Paradijs vol weelde, geschiedenis van de stad Utrecht. Nederland, Utrecht: Matrijs.

¹⁶ Water, J. van de. (1729). Groot Placaatboek vervattende alle de placaten, ordonnantien en edicten der edele mogende heeren staten 's lands van Utrecht. Volume III (pgn. 166). Utrecht, Nederland: Jacob van Poolsum.

¹⁷ Dit blijkt uit het feit dat ze samen met Bernt Proeys zijn verbannen in 1413. Aernt is toen als kind van Bernt ook verbannen. Zie: Transcriptie Buurspraakboek 1413 folio 163R. HUA toegang 1128 inventaris 16-5.

De raad slaat keihard terug

De aanval van Aernt was geen opwelling maar een samenzwering. Althans, de raad acht bewezen dat Aernt met de tegenstanders van de raad moord en doodslag in de stad heeft willen brengen. Daarom mag hij Utrecht en omgeving nooit meer betreden. Hij wordt veroordeeld voor moord en verraad en wie hem levend te pakken krijgt ontvangt een beloning van tweehonderd schilden¹⁸. De raad wil de samenzweringen duidelijk koste wat kost de kop in drukken. Want ook op het hoofd van een groep ballingen komt alsnog een prijs omdat ze “ende copen omme gelt onse stad ende die daer nu binnen zijn te verraden”. Omkoping dus. Afhankelijk van wie het precies betreft en of hij dood of levend wordt gevangen, levert dat tussen de tweehonderd en vierhonderd Beierse gulden op¹⁹. Last but not least staat ook op medeplichtigheid aan samenzweringen een zware straf. Omdat Willem Ottoszoon van Aemstel op de hoogte was van de samenzwering plannen van Aernt en dit niet heeft gemeld, wordt hij onthoofd.²⁰ Al is het nogal wies dat hij de plannen niet bekend gemaakt heeft. Hij is namelijk de zoon van Otto van Aemstel, een van de ballingen die buiten de stad actief is²¹.

Op basis van de beschikbare bronnen is het natuurlijk onmogelijk om met zekerheid vast te stellen wat de reden is geweest dat Aernt in opstand is gekomen tegen de raad. Het lijkt erop dat hij zich heeft laten omkopen door de verbannen Lokhorsten buiten de stad. En dat Proys Proeys Gheronxsoen hier een bemiddelende rol in gespeeld. Dat deze namelijk tot twee keer toe in gevecht raakt met Lichtenberger Jan Knijff, wijst erop dat deze Proeys tot de Lokhorsten moet worden gerekend. En het contact tussen Aernt en Proys was goed, getuige het feit dat Aernt borg voor hem stond. Hoe dan ook blijft het opvallend dat Aernt heeft samengespannen met de partij van de moordenaars van zijn vader. Wie weet heeft Aernt gedacht dat de Lokhorsten en Zweder van Culemborg de strijd om de bisschopszetel van Utrecht zouden gaan winnen en wilde hij aan de kant van de winnaars staan. Of hij is echt gezwicht voor het geld, want zo'n prominente Lichtenberger als Aernt die in opstand komt tegen de raad, dat moet de Lokhorsten heel wat waard zijn geweest.

Hoe dan ook, de raad ziet in Aernt in ieder geval een grote bedreiging en zijn opstand als hoogverraad, want de beloning op zijn hoofd is vele malen hoger dan die op het hoofd van anderen. Begin januari gaat deze namelijk drastisch omhoog²² naar duizend Beierse guldens voor wie hem levend te pakken krijgt. De raad neemt het Aernt kwalijk dat hij - hoewel hij na de moord op zijn vader plechtig heeft verklaard niemand kwaad te doen - toch met de ballingen heeft samengespannen²³.

¹⁸ Transcriptie Buurspraakboek 1428 folio 128. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.

¹⁹ Transcriptie Buurspraakboek 1429 folio 145v. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.

²⁰ Transcriptie Buurspraakboek 1428 folio 128v. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.

²¹ Rubens, G.E.A.L. (1986). De Lichtenbergers en hun tegenstanders. Doctoraalscriptie, pgn. 37, Universiteit van Utrecht.

²² Transcriptie Buurspraakboek 1429 folio 147. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.

²³ Transcriptie Buurspraakboek 1429 folio 146v. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.

Een intrigerende ontknoping

Waarom Aernt - ondanks de hoge prijs op zijn hoofd - weer de stad binnenkomt is onbekend. Feit is dat op 10 augustus 1429 in de notulen van de raad terug is te vinden dat "Aernt weder heimelic binnen onser stat gecomen is daer omme salmen dat rechten mitten sweerde an siin liiff"²⁴.

Met de klap van het zwaard van meester Herman van Culen is het verhaal echter nog niet helemaal voorbij. Want in 1429 is niemand minder dan de halfbroer van Aernt - Jan Proeys van Lichtenberg - burgemeester namens de raad die hem ter dood veroordeeld. En zijn neef Jacob Proeys is dan ouderman voor het leerlooiers gilde. Zij zitten dus met hun neus bovenop de veroordeling van hun naaste familielid. Al hebben ze niet zelf opdracht gegeven tot de onthoofding, want zware misdrijven worden behandeld door een speciale raadscommissie, de zogenaamde 'vive'. Deze commissie gaf een bindend advies aan de raad over de behandeling van misdrijven en had als opdracht daarbij geen rekening te houden met familiebetrekkingen²⁵.

Toch moet dit de verhoudingen in de raad op z'n allerscherpst hebben gezet. Want op twaalf augustus laat de raad optekenen dat burgemeester Jan Proeys van Lichtenberg en Jacob Lichtenberg twee mannen mogen aanwijzen die ervoor moeten gaan zorgen dat de familie Proeys 1300 Frankische guldens schadevergoeding krijgt ter compensatie van de dood van hun vader Bernt Proeys in 1425²⁶. Te betalen uit de opbrengst van de goederen van de ballingen die zullen worden verkocht. Het stadsbestuur wil door het uitkeren van deze schadevergoeding 'ruste vrede en eendracht maken in de stad en onder onze burgers'²⁷. Ondanks dat Aernt samen heeft gespannen met de moordenaars van hun vader, lijken zijn broers dus flink tegen zijn onthoofding te hebben geageerd.

Wie weet duiken in de toekomst nieuwe bronnen op die een feller of ander licht op de onthoofding van Aernt Proeys laten schijnen. Maar op basis van wat we nu weten is heeft Casper Burman in de achttiende eeuw gelijk gehad toen hij Aernt het predikaat 'bloeddorstig' heeft opgeplakt.

²⁴ Transcriptie Buurspraakboek 1429 folio 164. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.

²⁵ Berents, D (1976). Misdaad in de middeleeuwen. Nederland, Utrecht: Stichtse Historische Reeks.

²⁶ Transcriptie Raads Dagelijks Boek 1429, folio 55. HUA, toegang 1128 inventaris 13-4.

²⁷ Vidimus akte 1431. HUA toegang 701 inventaris 1.7 regest 474.

Bronnen

Uitgegeven bronnen

Berents, D (1976). Misdaad in de middeleeuwen. Nederland, Utrecht: Stichtse Historische Reeks.

Bruin de R.E. e.a. (2000). Een Paradijs vol weelde, geschiedenis van de stad Utrecht. Nederland, Utrecht: Matrijs.

Burman, K. (1750). Utrechtsche Jaarboeken van de vijftiende eeuw. Deel 1. Utrecht, Nederland: Van Lynden.

Donkersgoed C. (1989). De families Proys, van Pallaes en van Leeuwenberch. Een onderzoek naar drie middeleeuwse patriciërsfamilies. Doctoraalscriptie, Universiteit Utrecht.

Hullu de J. (1892). Bijdrage tot de geschiedenis van het Utrechtsche Schisma. Nederland, Den Haag: Martinus Nijhoff.

Rubens, G.E.A.L. (1986). De Lichtenbergers en hun tegenstanders. Doctoraalscriptie, Universiteit van Utrecht.

Van der Monde, N. (1843). De Tolsteeg of rode toren poorten. Tijdschrift voor geschiedenis, oudheden en statistiek. Nederland, Utrecht: Van der Monde.

Vlerk, L.C. (1983). Utrecht ommuurd. Nederland, Vianen: Kwadraat.

Palmen, A. (2018). Moord door het slagersgilde via www.utrechtvroeger.com

Water, J. van de. (1729). Groot Placaatboek vervattende alle de placaten, ordonnantien en edicten der edele mogende heeren staten 's lands van Utrecht. Volume III (pagina 166). Utrecht, Nederland: Jacob van Poolsum.

Niet uitgegeven bronnen

Transcripties Raads Dagelijks Boek

- 1422 folio 144 en 144v. HUA toegang 1128 3003 inventaris 13-3.
- 1425 folio 185. HUA toegang 1128 3003 inventaris 13-3.
- 1428 folio 125. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.
- 1429 folio 55. HUA toegang 1128 inventaris 13-4.

Transcriptie Buurspraakboek

- 1413 folio 163R. HUA toegang 1128 inventaris 16-5.
- 1428 folio 128 en 128v. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.
- 1429 folio 145v. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.
- 1429 folio 146v. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.
- 1429 folio 147. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.
- 1429 folio 164. HUA toegang 1128 3036 inventaris 16-8.

Overig

- Vidimus akte 1431. HUA toegang 701 inventaris 1.7 regist 474.

www.utrechtvroeger.com

De veertiende eeuw is de gouden eeuw van Utrecht. Gewone burgers krijgen via de gilden inspraak in het stadsbestuur. En het sterke stadsleger en de dikke muren beschermen hen tegen indringers. De Bisschop zetelt in het hart van de stad en de kerk laat haar macht zien door de bouw van de Domtoren die bijna tot in de hemel reikt. Verfijnd Utrechts goud- en zilverwerk schittert tijdens de erediensten. De Nieuwegracht wordt gegraven waardoor de stad zich verder kan ontwikkelen.

Het is een tijd van bloei, maar de interne tegenstellingen zijn groot. De stadhuisbrug is keer op keer het toneel van gewapende strijd tussen rijke families en hun aanhangers, met invloed en banen als inzet. De conflicten worden aangewakkerd door machtige heren van naburige graafschappen en hertogdommen die hun invloed in de stad en in het Bisdom willen uitbreiden.

Een invloedrijke familie die volop meedoet aan de strijd in de stad, is de familie Proeys. We volgen de bloei en de strubbelingen van Utrecht in de late middeleeuwen aan de hand van vier generaties Proeys wiens onstuimige levens tragisch eindigen.

Als afstammelingen van een oude adellijke familie uit Zuid-Duitsland, verdienen ze hun fortuin door de handel in graan en wijn. En ze klimmen op tot schepen en zelfs tot burgemeester van Utrecht. Maar ze leven en sterven bij het zwaard. De een wordt vermoord terwijl hij wegkruipt voor zijn aanvallers onder een kar. De ander wordt doodgestoken terwijl hij ziek op bed ligt in zijn huis op de Oudegracht. De laatste telg komt - nota bene samen met de moordenaars van zijn vader - in opstand tegen het stadsbestuur en wordt met het zwaard onthoofd.

Op www.utrechtvroeger.com vind je verhalen en achtergrondinformatie over de Utrechtse stadsgeschiedenis in de veertiende en begin vijftiende eeuw. En over de familie Proeys die een vooraanstaande rol speelt in die tijd.

Andy Palmen